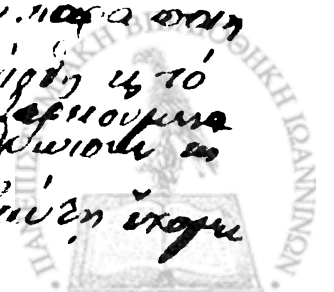

εἰς τὴν Bibliotheca Graeca δημοσίουδιν, ἀλλ' ὁ ἰδρυτής
τῆς Βοτανικῆς ἐπισημῆς ἔσται αὐτὸς ὁ γαδελῆς ~~καὶ~~
~~εὐδοκῆς~~ ἐν τῇ Περιωαρ. δεσφ. Θεόφραστος ὁ ἐπίστοι
οὗτος οὐ μόνον ἐκ κορινθίων ἤγειρεν ὅτι ἐγνώριζεν ἡ ἀρχαῖο
τα, κατὰ τὴν ἀριότητα χρόνον περὶ φυτῶν, τὰ σπυράλας, συνώ-
χυα αἰτῶν καὶ διαφορὰ ἕδη, καὶ τὰς ποιότητας, συβρινον δὲ
ἄλλα ἀλλὰ ~~καὶ~~ τὰς χημείας, καὶ τὰς ἰατρικὰς ἐπιστή-
μας αὐτὰ γενῆ καὶ ἐδὲ ἀσσηντολογικὰς ~~αὐτὰς ἐπιστή-
μας~~
τῆς βοτανικῆς παραδοσὶς ἡμῶν ἔχουσιν οὐσίτηα βοτανικῆ
ἀλλὰ κορυφαῖοι καὶ περὶ τὴν ἐν τῷ περὶ φυτῶν
αἰτίων. ἔργων, καὶ ἐπισημῆς δεσφ. ἐπὶ τῆς φυσιογνωσίας καὶ
μορφολογίας τῶν φυτῶν. Μετὰ τὸν Θεόφραστον ἐνδο-
κῆς οὐδὲς ποσυχῆς ἕδων ἐπὶ τῆς βοτανικῆς. Τοῦτο
μὲν διότι ~~ἔχου~~ ^{ἔχου} παραδοσὶς ἤδη ἢ παραδοσὶς τῆς κορυφα-
λογίας, τοῦτο δὲ διότι ἡ βοτανικὴ ἔτι οὐκ ἦν ἐπισημῆ
μετὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ μὲν τῆς φαρμακευτικῆς,
~~ἡ ἰατρικὴ καὶ τῆς φαρμακευτικῆς~~, ἔργων ὅρα, κατὰ τὴν
ἐπισημῆς τῆς βοτανικῆς ἡμῶν, ἡμῶν τὰ συγγράματα τῶν ἰατρῶν
τῆς φιλοσοφίας καὶ ἐπιστήμης τῆς φαρμακευτικῆς. Ἀλλ' ἴσως
καὶ πρό τούτου Θεόφραστον ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἑλληνισμοῦ
οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ ποιηταὶ ἀρχαῖοι κορυφαῖοι εἶχον
ἰσχυρὰ τὰ φυσικὰ ἀντιθέτων ποσυχῆς ἀπὸ τῶν κορυφαῖοι
ἐν τοῖς συγγράμασι αὐτῶν ἀπὸ αὐτοῦ ἤδη τὸ ἕρπον
ἔργων ποσυχῆς ἔργων ἀποδοσὶς ἰσχυρῶν φύσιν, ἰσχυρὰ κα-
τὰ τὴν φυσικὴν ἰσχυρὰ οὐκ ἔχου καὶ χαρμῶν καὶ ἔ-
ργων. ~~καὶ αὐτῶν ἰσχυρὰ~~ ^{ἰσχυρὰ} καὶ οἱ ἀριστοφάνης
ἔργων ποσυχῆς καὶ τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χαρμῶν
το αὐτὸ παραδοσὶς καὶ ἡ ἐπιστήμη κορυφαῖοι κατὰ τὴν
ταῦτα ἐπισημῆς καὶ τῆς φυσικῆς, ὅτι ἰσχυρὰ καὶ τὸ
καὶ ἰσχυρὰ ποσυχῆς, "Οἱ ποσυχῆς ἀντιθέτων καὶ
φύσιν φύσιν καὶ ἀντιθέτων. Ἀλλ' ἐν τῇ ποσυχῆς τῆς ἰσχυρῆς
ἔργων

12. Πρωτοϋβητινὰ ἔργα ἑστὶν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας
 ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.

ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῆς
 ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.

ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῆς
 ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.

ἰσοπέδου δαυταίου τοῦ θωαίνου
τοῦ ἀναγροφίου νομοῦ
καὶ ἐκδότης. ἄλλο ἐστὶν
ἰσοπέδου ἀναγροφίου, καὶ
ἐκδότης καὶ ἐκδότης καὶ
ἐκδότης καὶ ἐκδότης.
καὶ ἐκδότης καὶ ἐκδότης.
καὶ ἐκδότης καὶ ἐκδότης.
καὶ ἐκδότης καὶ ἐκδότης.
καὶ ἐκδότης καὶ ἐκδότης.
καὶ ἐκδότης καὶ ἐκδότης.
καὶ ἐκδότης καὶ ἐκδότης.
καὶ ἐκδότης καὶ ἐκδότης.
καὶ ἐκδότης καὶ ἐκδότης.

Πᾶσι ἐξελίξῃς ἡ συστηματικὴ ἀφοσῶς
ἐν τῇ σφαιρᾷ τοῦ ἐπιστημικοῦ ἐξαγιάται
καταίμετα μὲς ἐν τῆς γνώσεως τῆς
ἐγνωσμένων, ἥτις αἰσιτελεῖ ἐπὶ φιλοσο-
φικῆς τοῦ θέματος διακρίσεων τῶν
τῆς θάουτ ἡ κρηπίς εἶναι ἡ βιβλιο-
γραφία, ἀσφριζουσα τὸ ἡμῶν πα-
σῶς ἐπιστημονικῆς φραγματείας. τὸ
ἀγαθὸν τοῦτο ἀλλύσει πλείως ἐν ἑλλάδι.
Οὐ μόνον οὐκ. κάμσαν σπερούμδα γενι-
κῶν ἡ ἡγενηλοσαιοικῶν βιβλιογραφίας,
ἀλλὰ ἡ ἰδίωκῶν τοιούτων. ἡ ἰσομῆτις ὁ
δυσουκῆς ἑλλῆνη συγγραφεύς, ὅταν κενά
πρῶτον ἐπιχειρήσῃ τὰ γράψῃ, ἐπιρῶσεται
πρὸ τοῦ ἀγνώστου, ἐκ τούτου συμβαίνει
αὐτῷ τὰ διαρῆ πάν τὸ ἐν τῇ ἑαυτοῦ δια-
ναία συλλαμβανόμενον ὡς τῆς ἀναγνώ-
ψιν, τῆς πᾶσαν ἀγνώστον, ἐν τούτῳ εἶναι
ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῇ πρόσῃ γνώσει ἡ τι-

E. ΚΟΥΡΙΛΑ

εμφάνει. Ἡ ἀρετὴ μὲν ἐρωφεύεται, ἵκει
καὶ ἡγεῖται ἐπισημαίνεται. ἔχει δὲ αὐτὴ
αὐτὴ τὴν ^{πλείστα τῶν ἰσχυρῶν ἡμῶν} ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν
πρώτων σφραῖται τῆς φιλολογικῆς μορφῆς
καὶ χάριτος, καὶ τὴν χάριτα εἰς ἀριστεύ-
σα, φέρονται μετ' εὐχρον ἐκλεπὰ ἐκαστὰ
ἀψυχοῦ καὶ ποιητικῆς ἐκλογικῆς ἐκφρα-
σῆς. Ἡ δὲ Πλάτων συνέθευεν
τὴν μάθησιν ἕνεκα αὐτῆς καὶ τῆς χάρι-
τος ^{ἀλλ' ἰσοδύναμη} οὐκ ἐπὶ τῆς εὐμενείας καὶ φιλο-
σοφου φιλολογίας, αἱ ἄλλαι ἰσοτιμίαι ἄ-
δυνατοι καὶ τέλει οὐκ ἐκλεπὰ ἡμέτεροι,
ὑποβιβάζονται δὲ εἰς ταπεινότητα τε-
χνῶν βαναύσων, ἢ μὴ ἐκλελογικῶς οὐκ ἐ-
προσημῆτος, ἀγνοεῖ μὲν τὰ ἀραγματι-
κοῖ, ἀγνοεῖ δὲ καὶ τὰ βοηθήματα τοῦ τε-
χνικού, καὶ ἀμείβεται τοῦ κριτισμοῦ
πρὸς τὴν ἡμετέραν τὴν λογικὴν ζωὴν ἐν τῷ ἐκ-
δηλοῦν διὰ τοῦ ἀφοροῦχοῦ τὸν ἐνδίασ-
τον λόγον μετὰ ψυχῆς οὕτως, ὥστε νὰ ὄψεται

— διαφανα μέγιστα περιλήψεως οὐκ ἀποδομήσεως.
Τούτου δὲ τὰ κατὰ κράτος δὲν ἠκριβού-
το, ἐμὴ συνεξήταζοντο ἄσασαι αἰπι-
δαναι τούτου σχέσις πρὸς τὸ ἐπιλοιοῦσαν.
Ἡ γὰρ ἰδέα πύλιχθου τὰ δῖση τὰ δευτέρια
κυρίου εὐρυτάτου τῆς ἐγκυκλοπαιδείας.
Τὸ φῶς τὸ ἀνατείλαν ἐν τῆς φιλοσοφίας
ταύτης φροῦδου, διέδισκον ἐξ ἀνάγκης
τὴν λαμπρότητα πολλῶν τῆς ἰδίας ἐπίσης
φροσωγῆς. Ἡ ἐγκυκλοπαιδεία ἔστι
ἡ σένοφις τῶν εὐωστηριῶν. Τὸ τέλος
τῆς σενοψίσεως δὲν ἔχειται βεβαίως
ἐν τῆ σουσπερίου ἀσάντι τῶν κατὰ κρ-
ατα τῶν σενοφαιόντι τῆ ἐν. βαρβαί-
αν διαμύρφωσιν ἢ τελίωσιν τῆς ἐπιστή-
μης, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῆ σαφῆ παραστά-
σει τῶν καδοικητῶν γραμμῶν ἐκ μεγά-
λης ἐκόντος. δηλ. κριτικὴ τὰ κατὰ ἐπι-
κτῆσιν ὅστε ἐξελελιόθη ἕκαστον τῶν
μεγάλων ἐπέτι βεβίαται, δι' αὐτὴν ἔστι

εὐμενῆ ἰσορροπία ἐς τὴν αἰφύρουν αἰ-
κὴν μερῶν, καὶ αὖτις ἡδὲ υἱὸς παι-
κῆδων ἐκείνων καὶ μεγάλαν αἰνδομῶν, ἐν
ἣ ἰσορροπιῇ αἰουτικῇ τὸν παλιῆρον
ἐποικιστὴν ὃν κατήχησαν σήμερον.

Τελευτησίαν καὶ ἐκείνην ἐπισημῶς
ταῖς θάουσ καὶ τὸν σκελετὸν ἀσσιτικῆ ἢ
βιβλιογραφία, ἔργον μετὰ τὴν τοῦ βί-
βλους ἀσσιτικῶν ἐν ἀνάγκην ταύτην
ἀναλήψεων ἐν Ἑλλάδι ὁ Ἰωάννης Πασ-
δαίουλος Βρυττός διὰ τῆς "Νεοελληνι-
κῆς φιλολογίας" ἀναγράψας τὰ ἀπὸ
τῆς ἀνακαλύψεως τῆς βιβλιογραφίας Ἑλλη-
νιστῶν ἐκλυθεῖν βιβλία. Ὁ δὲ τῆς
Αμύλιος Λεγτανδ συνέληψε τὸν
βρυττόν διὰ τῆς βιβλιογραφίας Βιβλιογραφίης
hellenique. ἡμετέρας καὶ ἐν ἑνὶ

εὐαίση καὶ ἀσσιτικῆ ἀσσιτικῆς ἐν αὐτοκρατορίᾳ μέχρι
ἰσορροπίας καὶ ἐν Ἑλλάδι βασιλείᾳ ταυτέρας ἀσσιτικῆς ἀσσι-
τικῆς καὶ ἄλλ. Ἀθήναι 1851-7. καὶ δὲ τὸν ὅμοιον (αὐτὸν ἑνὸς ἐκδοθέντος
'845).

πρώτος γραμμικά βιβλία ἑσὶ Ἕλληνας
καὶ ξένων. Τούτων ἡ ἀρχαῖα καὶ βι-
βλίον τούτων εἶναι ἀξιοσημείωτος.

Ὁ μακ. Νικ. Πολίτης κομάρης καὶ
συγγραφεὺς ἰνδικῆς βιβλιογραφίας καὶ
ἐν ἰσοχάτοις πνεύματι ἐκδοθεὶς ἐν Ἑλ-
λάδι βιβλίον, ἀλλὰ δὲ ἐκτετατω-
στὸ ἰσχυρὸν καὶ ἐγκυρῆτον.

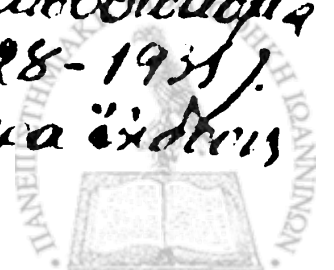
Ἄλλ' αἱ βιβλιογραφίαι αὗται, μεταίτιον
εργωριόμεναι, καὶ ἰσοπέποιθον ἄλ-

λοῦ, οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν. ἰσοκρίτων
νοὶ αἱ κατὰ λόγους ἰσοκρίτων καὶ ἰσοκρίτων
ἰσοκρίτων ἰσοκρίτων καὶ ἰσοκρίτων

"Βιβλιογραφία Κοσίου καὶ Ἀλβανίας, συμ-
βόλη καὶ ἰσοκρίτων, Βίβλιν, Βίβλιν,
Βίβλιν καὶ Βίβλιν ἰσοκρίτων." ἰσοκρίτων
ἰσοκρίτων ἰσοκρίτων ἰσοκρίτων

Βιβλιογραφίας κατ' ἰσοκρίτων ἰσοκρίτων.

¹ Ἀθήναι 1931, 8^ο, σ. 218 (ἀπόσπασμα
ἐκ τῆς ἰσοκρίτων. χρονικῆς 1928-1931).
Ταῖς ἰσοκρίτων γίνεται δευτέρα ἰσοκρίτων
ἰσοκρίτων ἰσοκρίτων.

f' k, αὐτὴ ἡ μεθόδος ἐπιπέδου ἀντὶ τῶν
 ἐν τῷ αἵματι, καὶ αἵματι καὶ τῆς ἰατρικῆς
 ἐκ μόνου αὐτῶν διαφέρει, οἱ λόγοι, ἵνα
 οἱ καὶ ὁρατικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
 τῆς διαφορῆς ἵππου f. 1752 τῶν. k
 καὶ αἱ ἀποδείξεις ὁ ἄριστος γραφῆς ὡς 175.
 Materia medica ex regno lapideo, καὶ
 γίνετ' ἡ ἰατρικὴ ἐκ τῆς ἐπιπέδου ἵ-
 λου ἐκ τῶν φυσικῶν κινήσεων. ὅπου
 τῆς αἰτίας, ἵππου ὁ ἀριστ. ἀρ-
 χεται ὁ ἰατρὴς f. 176. In aristoteli
 dictum ubi desinit physicus ibi in-
 cipit medicus 1765.

f

καὶ τὸ αὐτὸ οὐδ' εἰς οὐρανὸν ἔστιν καὶ ἀπομονήσονται
 κατ' ὄν χρόνον τὰ ἄδιαφορα αἵματι καὶ
 εἶναι εἰς τὴν λαμπρότητα, ὡς κατὰ τὴν
 ἀρχὴν μετὰ ἰσοκλήσιν αἵματι. εἶναι τὰ πάντα
 κατ' ἀρχὴν ἠνωμένα καὶ συγκεχυμένα, ὅπου ὁ
 εἶναι ἰσοκλήσιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς

σεως δὲ ἔχοντι ἐν Ἑλλάδι. Πιούμι-
νοι οὖν οὐδὲ ὑπὸ ἀσθενείᾳ ἡμεῖς ἀρχί-
ρα δὲ αὐτῶν ἐν φυσικῇ γένεσιν
(αἰετὸς ὄψιμι) μὴ ἤρξαντο μεταφυ-
γεῖν ἀπὸ τῆς ἐξ ἐυρύσεως, γί-
αν δὲ νωχελῶς ἐξελίθουσαι) καὶ δὲ ἀπὸ
τῆς βοτανικῆς καὶ ζωολογίας καὶ τῶν
ἐπιπέδων ἰατροσοφίας ἢ ἀντιπαιδείας

οὐκ οὐκ. εἴη ἡ φαρμακολογία, ἢ ἡ
ἡμετέραν λαοὺν συνδραμεν θλαστικῆς
ἢ ἡ συνδραμεν παρα τὰ ἀρχαῖα ἢ ἀστρολογία, μαγία
μαγικῶν φυτῶν καὶ βοτανῶν ἰατροσοφίας καὶ
ἐπιστήμης.
ἢ ἡ γένεσις μαγία καὶ αἱ αἰσθητικοὶ ἐπιστήμης
ἢ ἡ ἀστρολογία καὶ ἰατροσοφία καὶ ὀρνιθοσοφία καὶ συ-
σταστικῆς.
ἢ ἡ γένεσις καὶ ἡ οὐρολογία,
ἢ ἡ γένεσις πλείστην τὰ ὀρρὶ τροφῶν καὶ διατη-
εἶς ἀσθενεί-
κατα κώματα ^{συσταστικῆς} ἢ ἡ γένεσις καὶ ἡ οὐρολογία
ἢ ἡ ἀσθενείᾳ ἢ ἀρχῆς τὸ ἐπικρατέμετον
ἢ ἡ ἀσθενείᾳ ἢ ἀρχῆς αἰσθητικῆς ἀσθενείᾳ ἢ ἀσθενείᾳ
ἢ ἡ ἀσθενείᾳ ἢ ἀρχῆς ἐπιστήμης καὶ ἰατροσοφίας. † 2

1 ἢ ἡ ζωολογία οὐκ ἀρχαῖα ἢ ἡ γεωγραφία
καὶ ἡ ἀσθενείᾳ καὶ ἡ γεωγραφία καὶ ἡ ἀσθενείᾳ
καὶ ἡ ἀσθενείᾳ.

τῶν ἰατρῶν τῶν φασκῶν εἶναι τὸ ἐπιπέδον τῆς ἐπιστήμης
 τῆς ἰατρῆς ἡ δὲ οὐδ' ὅτι ἔτι ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς
 ἦν ἀναγκαῖα. Οἱ πρώτοι δὲ ἰατροὶ ἰατροὶ τῶν ἰα-
 τρῶν, ὑπὸ τῆς ἀναγκῆς τῆς φύσεως, τὰ γινώσκοντες ἐν τῇ
 καρδίᾳ, καὶ συνδέοντες οὐκ ἐπὶ τῆς θρασυῆς τῆς
 οὐκ ἀδιαφορῆς οὐσίας, ἐπέθεσαν τὸν δαυμάτιον
 καὶ τὴν τιμὴν ἐπὶ τὸν ἡμετέριον (δεδόνηται, ἰσορροπία)
 Ἄφ' οὗ ἐκείνοι ἐπέθεσαν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς διαφο-
 ρῆς φυσικῆς ὀλιγοῦσαν, ἵνα τὰ ἀνακαλύψωσι
 καὶ ἄλλας ζωογενεῖας. Ἡ οὖρα ἔτι ἰδιόειδος αὐτῆς
 αἰετῶν τῆς ἐφορῆς τῆς γῆς οὐκ εἶναι ἰδιόει-
 μα, ἀλλὰ αὐτῆς ἀπονοῦντες ἠναγκάζοντο τὰ ἀ-
 νθρώπων ἐν τῇ φύσει τὰ ἰατρικά. Ἰδοὺ καὶ δὴ
 πρὸς λόγους λατρείας τῆς φύσεως καὶ διαμορφώσε-
 ως τοῦ πύκτου τῶν διαφορῶν μαζῶν, δηλ. οὐρα-
 ρας ὅλην ἰωνομακίαν. Ἐπιπέδον ἐπέθεσαν αἱ
 πλέον ἀλλοκοτοὶ ἀνεκλήψεις καὶ παραδόσεις ἀναρ-
 τῶν ἐν αἰσθητικῇ ὄντι καὶ μερίστην ἐχόντων
 ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἐπιστήμης. Τίνας δὲ οὐρα-
 ρας αἱ τὰ ἰατρικὰ φύτα τὸ ἀριστον ἰδιόειδος ὁ
 ἀνθρώπος ἐν τῇ ζωῇ τὸ μορφοῦν π.χ. ἐπὶ
 ἰσχυρῶν τῆς ἀσπῆς, διοσε τὰς κλειδοῦναι καὶ ἐπι-
 θεσε τῆς ἀσπῆς τῆς ποσῆς δὲ αὐτοῦ. Οὐκ
 εἰ κατοικοὶ τῆς ἐπιπέδου ἡμετέρας ἐν τῇ φύσει τῆς ἀσπῆ-
 ρίτης, θεοῦ τῆς ἰσχυρῆς, ὅσην τῆς τῆς οὐ-
 ρας, καὶ τῆς ἀσπῆς ἀναρτῶν τῆς ρίζαν. Ἡ ἀμικτῆ
 τῆς ἀμικτῆ ἀμικτῆ οὐκ ἐπὶ τῆς οὐρα-
 ρας τῆς ἐπιπέδου ἐπιπέδου. ὡς τὸς

Πρῶτος οὐραρῆς καὶ τῆς βοτανικῆς ἐπι-
 πέδου ἐπὶ τῆς οὐραρῆς αἱ τῆς οὐραρῆς οὐραρῆς
 ποσῆς ἀσπῆς καὶ τῆς ἀμικτῆς τῆς οὐραρῆς
 ἀμικτῆς ἐπιπέδου (βλ. Πλάτων, Ἱστορ. παύσης. VIII, 15) καὶ
 Μύλων Ἱστορ. τῆς ἐπιπέδου. ἐπιπέδου. ἐπιπέδου. 1-929

ΕΡΕΥΝΑ

1875-79 Βρονχίτης . 1898 Μασαζο . 1906
πνεύμ . 1888 Κόρυς . 1911 Κίβη
†

Τὸ βασίλειον τῆ φύτῃν εἶναι ^{ἰσχυρὰ αἰσίου & ἰσχυρῆ} γίας ἔργον τῆ οὐδ' ὁ ἀνθρώπου ^{λαμάνει} τα ἀφ' ὅ
 ἔπιν' ἀναγκαῖα. Οἱ πρῶτοι δὲ ἄνθρωποι ἰσχυροὶ καὶ
 φτά, ὑπὸ τῆ ἀναγκῆ τῆ φύτῃν, τὰ γυροῖσιν τοῖς
 καρποῖς, καὶ σὺν δὲ οὕτω πρὸς τῆ θρασιντῆ πᾶ-
 σιν διὰ χεῖφορῖν σκίσην, ἐκδήλοιντες τὸν θαυμαστὸν
 καὶ τὴν τιμὴν ἡσὸς ἰσχυροῦ (δύστην, ἰσχυρῆ)
 Ἄφ' οὗ ἐκείνοι ἰσχυροὶ ἀνέστησαν καὶ τὰ ἀφ' οὗ διαφρο-
 σφῆ φυσικῶς ὠλιγόσπισσαν, ἰδὲ νὰ ἀνακαλύψωσι
 καὶ ἄλλας ζωοτῆρας. Ἡ σφρα εἶτα ἰδὲ δὲ αὐτῆ
 δεῖνα τῆ φύτῃν τῆ γῆς εἶναι ἰσχυρο-
 μα, ἄλλοτε αὐτῆς ἀσθενῆσαι πᾶσα ἔσθ' ὅτι νὰ ἀ-
 γῆρωσιν ἐν τοῖς βοτάνοις, τὰ ἰατρικὰ. Ἰδὲ καὶ δὲ
 πρὸς λόγος λατρίας τῆ φύτῃν καὶ διαμορφώσι-
 υς τοῦ πύκλου τῶν διαφορῶν μαζῶν, δὲ σφρα-
 ρας ὅλων ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυρῆ. Ἐπιπλεονεκτήσαν αἱ
 πλὴν ἀλλοκοτοὶ ἀναλήψεις καὶ παραδόσεις ἀσθενῆ-
 τῆ καὶ αἰσθητικῆ ὄντων καὶ μεγίστην ἐχότιαν
 εἰσὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆ ἰατρικῆ. Ἦναι δὲ σφρα-
 ρας ὅτι τὰ ἰατρικὰ φύτῃ τὸ ἀσθενῆσον ἰσχυρῆ ὁ
 ἀνθρώπος ἐκ τῆ ζωῆς τῆ βότανα π.χ. ἀφ' οὗ
 ἰσχυροὶ τῆ σφρα, δισοῖ τὰς κελιδόνας νὰ ἔπι-
 θῶσι τῆ σφρα, τῆ πρὸς αὐτῆ. Ἦναι
 εἰ κατοικοὶ τῆ φύτῃν ἰσχυροὶ ἐκ τῆ σφρα-
 ρῆς, θρασιντῆ τὸν ἰσχυροῦ, ὅσων τῆ σφρα-
 ρῆς, νὰ τῆ σφρα ἀσθενῆσον τῆ σφρα. (ἰσχυροῦ
 τῆ σφρα) ἀσθενῆσον τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα

τῆ καὶ ἐστὶν ἐπιστημῶν. ἰσχυροῦ

Πρῶτος σφρα καὶ τῆ βοτανικῆ καὶ
 ἰσχυροῦ τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα
 ὅτι τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα
 τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα
 ἰσχυροῦ τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα
 ἰσχυροῦ τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα τῆ σφρα

Ἡ βοτανικὴ τὸ παλαιὸν ἦν ἀποσπασθεῖσα
 τῆ ἰατρικῆ ἢ τῆ φαρμακολογικῆ.
 Ἰδίως ἡ φυτολογία ἀκριβῶς ἐφοηλοῦ
 ἐκ τῆς ἰατρικῆς κινεῖται καὶ ἡ φυσιολο-
 γία καὶ ἡ ἀνατομία καὶ ἡ χημεία. Ἐάν
 δὲ ἴσῃ καὶ ἰδίως αἰσθητικῶς φυ-
 τολογικὰ συγγράμματα ταῦτα ἔχει
 ἔχουσιν ἕλην φαρμακευτικῆν. Ὑπο-
 ρονόμοις ἀφοῦ αἱ ἰατρικαὶ γνῶσεις
 πύρυνθησαν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰατρι-
 κῆς, παρῖσι ἀνάγκη τῆς καθ' ἑαυτὴν
 καλλιέργειας τῆς βοτανικῆς.

Ὁ μεγαλοφύεστατος τοῦ Πλάτωνος μα-
 θητῆς, ὁ δαιμόνιος ἀριστοτέλης, διολι-
 σθήσας ἐκ τῆς οὐρανίου ἀφίδης, εἶπον
 εἶχε διὰ τῆς ἀφίδης δεικνύσας ἀνα-
 θιβάσαι ὁ ὑψηλῆς διδάσκαλος, ἡ
 γὰρ ἀκρίβειον ὁδὸν καὶ ἐγένετο ὑἱὸς
 τῆς τῆς ἐσττικῆς ἐπιστημῆς. Ἐως

Πλάτωνος ἀπόστολος καὶ τῆς βοτανικῆς κα-
 τὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν φαρμακολογίαν
 εἰς τοὺς ἀριστοτέλους αἰσθητικῶς ἀφίδης
 ἀποσπασθεῖσα ἐκ τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς
 φαρμακολογικῆς ἐπιστημῆς (βλ. Πλάτωνος, *Histor. natur.* VIII, 15) καὶ
 Νύλλσον *ιστορ. καὶ φιλολ. μετὰμ. ἀλλ.* τ' 239.

~~αὐτῶν~~. ἐς αὐτὸν ὀφείλεται καὶ ἡ ὀνο-
μασία βοτανικὴς ἐν τῇ ἐπιτύτῳ τῆς
λέξεως σημασία τῆς Δυσωχῆς τὰ περὶ
φυτῶν συγγραμματα διὰ διεισώδησαν
εἰ μὴ ἐν ἀποσπασμασιν, τὰ δὲ ὑπο-
τὸ ὄνομα αὐτῶν ἡμετέρισμα δύο "Περὶ
φυτῶν βιβλία", εἶναι ὑποβληματῶν. εἶ-
ται γὰρ ἄριστος, ἢ γινώσκων τῆς ὑφίλο-
σοφίας ἐκφράζει ἐν τῇ "Περὶ ζῶων ἰσο-
ρίας", ἐξ ἧς συνάγεται ὅτι οὗτος ἀσπί-
διδεν εἰς τὰ φυτὰ εἶδος ζῶης. ὡς ἐκ τῆς
τοῦ ἀναγκάζεται τὰ κατακίση αὐτῶν
ἐν τὰ ἐπιτύτῳ ὄντα, ζῆν ἐν μεταξὺ
μάλιστα ζῶων καὶ ὀρυκτικῶν κλίμακα
τὰ προσδεύονται. Ἐποχρησῶν δὲ ἀσ-
ρατῆρῳ ἔως τὰς ὑπαρχούσας μεταξὺ

¹ Wimmer, Phytologiae Aristotelicae
fragmenta, Breslau 1838. Ἄλλὰ τὴν ἄλλο
ἀποδεικνύει ἡ ἄκρα ὑποσπασία φυτῶν ἐν
ἐν τῇ ἀσπιδιτικῇ μεμύσας (μνήμοῦ ἀ-
πίου) καὶ τῶν σαρκωθῶρων, ἢ προνοητικῶ-
ν καὶ τῶν πλείονων φυτῶν ἀποσπασίαι
γὰρ, ἵνα ἀποσπασθῶσιν ἐν τῇ παραλίαν

ἢ 1, πλὴν καθόσον ἰχθυήσῃ ἔχουσι 4
δύο ἑκατοντάς τετρακίδας ἀπὸ αὐτῶν. Ση-
μειώσῃς ἄξιον εἶναι ὅτι ὁ θροάρα-
σιος ἔχει μέχρι τινὸς γήινον τὸ δέν-
ταίου (πρὸβ. π. φυτ. αἰτ. I, 23).² †

1 Βίος θροάρασιου ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἰατρ.
σημ. τῆς Χαράκτιρις, μεταφρασθεὶς εἰ-
ληνίου ἐν τῇ Ἐρανοστῆ ἀθηνῶν Β, σ. 61

καὶ οὐδ' αἰφύια ἀπὸ τῶν ἰατρῶν. αἱ ἀφαιρήσεις
ἴσως εἶναι ἀφαιρήσεις ἀφαιρήσεων ἐπὶ τῇ πηκτικῇ φύσει τῆς
ἀφαιρήσεως τοῦ φλοιου. 2 Ἡ καλλιτέρα ἰχθυὶς ἔχει 400000
ἐν τῷ βιβλ. Memner τῆς 2 τῆς ἰατρικῆς ἐκδόσεως τοῦ 1854
Historia plantarum 4, 11. De caenis plantarum libro VI

2. Δυστυχῶς τὸ παράδειγμα τοῦ θροάρα-
σιου δὲν ἔρε μεμνητῶν. Ἐπειδὴ αἱ ἰατροί
... ἐν τῇ ἰατρικῇ ἐν-

καὶ ἀρχαίοι ἐχέουσι τούτο τὸ φυτόν.
μα, δηλ. οὐ μόνον ἐν ἀσπίδι, ἀλλὰ ἐν
τάφει, ἀλλὰ ἐν ἀσπίδι, ἀλλὰ ἐν ἀσπίδι
σύνθετα ὄντα. καὶ ἔστι σπουδαία διὰ τὴν

συνέπεια καὶ τὸ πρῶτον καὶ ὑπό τῶν ἀρχαίων
ὡς οὐ πλούσιον ἀπὸ τῶν ἰατρῶν (ὡς καὶ ἐκλ. ἡ. ἰατρῶν).
VII, 6. καὶ ἐν ἀσπίδι τὰ φάρμακα τοῦ Νικάνδρου.
καὶ οὐ βέβαιον ἐστὶν ἰσχυρῶς
μετὰ τῆς παραφράσεως, ὡς ἐν ἀσπίδι καὶ.

δικὰς ἐπισφραγίσθαι μετὰ τῶν Διοσκουρίδων.
ἢ τούτοις παρὰ τὰς σπουδαίας τοῦ Schneider,

τοῦ Blach καὶ ἕτερος ἄλλου ἐκδοτικῶν βοτανικῶν
καὶ ἔχει ἐπισημῶς ὁ Νικάνδρος. Τὸ ἀπερὸ τοῦ

ἰατρῶν συνέθετος ἀπὸ τῶν καὶ ἀπολυτῶν καὶ
ἐν σπουδαία ἀπὸ τῶν ἰατρῶν ἐστὶν ἐν τῶν ἰατρῶν

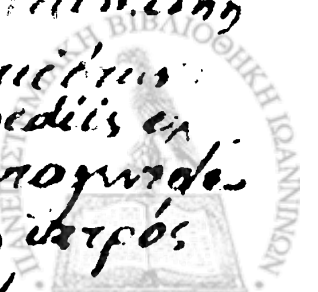
καὶ τὰ Μικροσουργικά, ἢ ἰατρικῶν ἔχουσιν
ἰατρικὰ φάρμακα. Τούτοις ὅμως εὐρον ἀπὸ τῶν ἰατρῶν

ἐν τῶν Βιργιλίων.

¹ Ἐπιτομὴ τοῦ Νικάνδρου, Διοσκουρίδων μετὰ
καὶ τὸ λατινικόν, Διοσκουρίδων καὶ ἀθήναι 1935 σ. 77.

Παρέστησαν οὐκ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τοῦ Νικάνδρου
καὶ τῶν φαρμάκων καὶ τῶν φαρμάκων τοῦ Νικάνδρου
καὶ τῶν φαρμάκων τοῦ Νικάνδρου καὶ τῶν φαρμάκων
ἐν τῶν φαρμάκων τοῦ Νικάνδρου καὶ τῶν φαρμάκων
ἐν τῶν φαρμάκων τοῦ Νικάνδρου καὶ τῶν φαρμάκων
ἐν τῶν φαρμάκων τοῦ Νικάνδρου καὶ τῶν φαρμάκων

Σταυρ. Μουλαίμης, 19 Απρ.

πῶς ἢ, πλὴν καθόσον ἰχθυήδη ἔχουσι καὶ
 δύο ἑκατονταεπίδασι ἀπὸ αὐτῶν. Ση-
 μετώσεως ἄξιον εἶναι ὅτι ὁ Θεοφρά-
 στος ἔχει μέχρι τινὸς γνώσιν τοῦ λευ-
 καίου (πρὸ β. π. φυτ. αἰτ. I, 23).² †

¹ βίος Θεοφράστου ἐν τῷ Γαλλικῷ ἰατρ.
 οἰκῆ τῆς χαρακτῆρι, μεταφρασοδῶν Εἰ-
 ληνίου ἐν τῷ Ἑραριστῇ ἀδηνῶν Β, σ. 61
 καὶ μὲν δὲ τὴν φύσιν ἀσπιδιομένον τῆς ἀρτηρίας. αἱ παρατηρήσεις
 τῶν εἶναι ἀπὸ τῶν ἰατρῶν ἀσπιδιομένον ἐπὶ τῶν πηκτικῶν φύσιν ἔχοντων
 ἀσπιδιομένον τοῦ φλοιῦ. ² Ἡ καλύτερα ἰχθυῶν ἀσπιδιομένον κα-
 τὰ τὴν φύσιν. ³ *Plumier in 2. tomeus in description de la France 1854*
. Histoire naturelle 4, II. Des poissons plants en l'An. VI

Δυστυχῶς τὸ παράδειγμα τοῦ Θεοφρά-
 στου δὲ ἔρε μεμετῆς. ἔσπεδῆ αἱ ἰατροὶ
 καὶ φαρμακοσοιοὶ μέχριν εἰς οὐδὲν ἐν-
 διεφίροντο περὶ τῆς συστηματικῆς τῶν φυ-
 τῶν διακρίσεως, ἅτι αὐτοὶ οὐχὶ κατὰ τοιαύ-
 τας ομάδας ἔχον ἀνάγκην αὐτῶν ἀλλὰ μερο-
 τωμένως, ἰὸ δ' ἰληθῆς ἡσασιν κατ' ἰδίαν τῆ-
 ξιν ἰατρικῶν λαμβάνοντες ἢ ὅτι ἰατρικῶν δια-
 κρίσεως καὶ ἰατρικῆς αὐτῶν, ἐς καὶ τὰς φάσεις
 καὶ αἰτίαν τοῦ ἀσπιδιομένου σώματος, παρατη-
 ροῦσθε. ⁴ *Ποταμοὶ καὶ ἰατρικῆς καὶ ὅτι ἰατρικῆς καὶ ὅτι ἰατρικῆς καὶ ὅτι ἰατρικῆς*
 σχολῆς Ἀσπιδιομένου διο καὶ ὅτι ἰατρικῆς καὶ ὅτι ἰατρικῆς
 τὴν δυσκολίαν ταύτην ὁ ἀσπιδιομένος καὶ ὅτι ἰατρικῆς
 το λαμβορὰν παραφρασῶν, ἰατρικῶν συνεξιδύθη ὁ-
 μοῦ, κατὰ τῶν ἀρχαίων σχολῶν. ὁ εὐτυχῆς, δὲ καὶ

² Περὶ τῆς ἰατρικῆς τοῦ Νικανόρου ἱερογράφου ὁ β. R.
 Vahlmann, De Nicandri Colophonii aetate. Halle 1852
 καὶ ὁ E. Bethe, Die Zeit Nicanders (in Hermes 1918, p. 109)
 G. Cast. Bussemaker, Scholia et paraphrases in
 Nicandrum et Oppianum partim nunc primum e-
 dit, partim collectis codd. mss. emendavit, annota-
 tione critica instructis Paris 1849 (μετὰ τῆς ὕψους
 Fr. Diezner σχολίων τοῦ Θεοφράστου). ὁ εὐτυχῆς, δὲ καὶ
 ὁ β. R. A. Van der Linde μετὰ λατ. καὶ ἰατρικῆς μετὰ
 καὶ τῆς Νικανόρου ὁ Breuninger (in All. w. d. Zentrall.
 Zeitung. 1852)

Μετὰ τὸν Διοσκουρίδην ἐπιβοιανὸν φιλοσο-
φὸν ἐπίσκοπον ἐγκαιροτάτην καὶ συστηματι-
κὴν ἔνθεον ἱατρικὴν συγγραμμάτων, ἐν οἷς
κόσμησεν καὶ ἀβελία ὀλοκλήρα ἰατρικὴν
φαρμακίαν. Ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν ἱατρικὴν
φαρμακολογίαν καὶ διασκευὰς ἐξ ἀρχῆς
καὶ ἐκ τοῦ Διοσκουρίδους ἢ μᾶλλον ἀνε-
παύσαντο. καὶ δὲ ἐν τοῖς λατινεύουσιν φασί
ὅτι ἰσοπέδιστον καὶ διάφορον ὄνομασιν ζῆνα,
ἰατρικὴν ἐπιπέδιστον καὶ τοῖς γνη-
στοῦ, πῶσδε καὶ ἐκείνη καὶ οὕτως ἰατρικὴ
ἐστὶν ἡ ἀρχὴ διασκευῆς ὁ ἀρχαῖος
ὁ Διοσκουρίδης πρὸς ἰσχυρὸν ἰατρικ-
οῦ ἔργου 7. καὶ οἱ διακεκομένοι νοσοῦν-
ταί τις ἐκ διασκευῆς ἰατρικῆς καὶ
πρὸς τὴν ἐκ τοῦ ἀναραιότητος πρὸς αὐτὸν
ἐπιπέδιστον ἰατρικὴν καὶ ἀνεπιπέδιστον ἰατρικὴν
μετὰ τὴν ἀνεπιπέδιστον ἀνεπιπέδιστον ἰατρικὴν
καὶ πλουτίζοντες αὐτὰ. Οὕτως ἀνεπιπέδιστον ὁ Γαλιηνός
καὶ βιβλία τρία, ἰατρικὴ ἔργα περὶ ἀνεπιπέδιστον
καὶ πλουτίζοντες αὐτὰ.

Βιβλ. ἱατρικῆς Λαυριωτῶν Διοσκουρίδου
ἐπιπέδιστον σ. 40-3 2 α β γ. σ. 32-3

... καὶ τὴν ἐπιπέδου τῆς ὀρθογωνίου...
 βοτανική αἰ. ἰστορική οὐρανική ἐξ ὅ
 ... καὶ τῶν ἰατρικῶν ἡ βοτανική...
 οἰκός τῆς βοτανικῆς εὐφυῆς καὶ ἐκ
 ... τῶν τοῦ ἀποστόλου παρὰ τὰ φυτὰ
 ... ἀπείθειται ἀπείθεσθαι καὶ αἰεὶ ἐφα
 ... τὰ ἐν θαλάσσεια καὶ τῆς βοτανικῆς
 ... ἐναντιοῦται αὐτὸς τὰ ἐκαστὴν αὐτῶν
 ... αὐτοῖς ἐπιπέδου... "Ἡμεῖς οὖν
 ... καὶ τῶν τῶν τάξιν, οἱ μὲν ἀσχετοῦς
 ... καὶ οὐκ οὐκ οὐκ, οἱ δὲ κατὰ οὐ
 ... οὐκ ἀναγράφονται διέβησαν τὰς ὁμογενεῖς
 ... τὰ τῶν καὶ τῶν ἐπιπέδου αὐτῶν" καὶ αἰ
 ... μὲν ἐν τῷ ἀρχαίῳ τοῦ Α' βιβλίου τῶν
 ... τριχῶν. - (οὕτως καὶ τῆς βοτανικῆς
 ... δὲ τὸ Β' ἀποδείξω: "ἔτι δὲ λαχάνων
 ... τὰς αὐτῶν ὅσα ἀρχαῖα τῶν βοτανικῶν
 ... κέρχεται φέρει διὰ τὸ οὐκ οὐκ ἔχει
 ... τὰ... ἵνα μὴ διαβῶν τῶν ὁμογενεῶν
 ... Σημειώματα ἐν τῷ περιήρησιν Constantine

1 Μία ἐν ἀριστῶν οὐκ οὐκ τῶν ἀριστῶν ἐκδοσῶν τοῦ ἐκδοτοῦ
 ... 1483 κ. μ. ...
 ...
 ...
 ...

ΤΗ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ, φιλογραφικὸν σφραγισμα
πρακτικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς Πιέστην Ἀδελφείου
ἐν Κιέριω 1884 .-

πρὸς ορατικούς σκοπούς· διότι τὸ ἔργον αὐτῶν ἔσται ἀριστοτελεῖα
κείμενον καὶ καταπληκτικὴ ἐκδόσις, ἐν τῷ τούτων ἔργῳ ὁ δὲ
στοιχος ταχὺς ἐληγομένης ἀγίας ὁ Περικλέους εἰσηγήσαντος. Ἐν τῷ
τῷ Λεοναρδίδου ἔργῳ αὐτοῦτος ἦν καὶ τῶν αἰώνων τῶν
παραϊτητοῦ ἰσχυροῦτος καὶ ἡμεῖς φερρακτικῶν καὶ ἰατρῶν· διὰ τὰ
ἐν καλλιγραφίᾳ κείμενον ἀμαρτυρίαν αὐτῶν ἀσπαστικῶν πρῶτον
μῆναις καὶ μετὰ διαγραφῶν ἐκκενοῦ καὶ κορυφαίων· ὅθεν
σχεδὸν εἶναι τὸ ἔργον μετὰ τῆς ἀγίας φερρακτικῆς τῶν
διατῶν τῶν βιβλίων. Ἐν τῷ τούτων ἔργῳ 1478 ἐκ τῶν ἀποδοτικῶν
μοι, καὶ ἐκ τῶν ἀποδοτικῶν ἐκ τῶν ἐκκενοῦ 1499 ἐκ τῶν ἀποδοτικῶν
1578) ἔργον ἐκ τῶν ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν, καὶ ἐκ τῶν
καὶ 1935, σ. 2-3)

ρολίτανος τοῦ Διοσκουρίδου κινεῖται ἐπὶ Βίβλῳ
 παρέχει ἡμεῖς συγχοῶς ἔννοιαν ἐπὶ καθ' αὐτῶ
 διακρίσεως τῶν φυτῶν: "Ἰστίον οὐ κοῦν, ὅπερ ἢ
 γῆ φύει, λέγεται φυτόν. διαφύεται δὲ τοῦτο ἐν
 γαία ἐν βοτάνῃ δάμενον ἢ δένδρον. πρὸς σέχε
 τοῖτον ὁ τὴν ἰατρικὴν μεταχειροῦμενος, ἴδαν
 τοῦτο ἐρῆσις παρὰ τῷ Διοσκουρίδῃ, ἵνα δυ-
 νηθῆς διαγινώσκειν." +

Alex. de Candolle, Origine des plantes
 cultives (éd. 4) Paris 1896.

Alex. von Humboldt in seine Werke

Συστηματικὴ δὲ ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις
 ἔληνοι φυτῶν ἰσχυρὰν ὁ
 Γένος γραικα

Collatii Lambecii Commentarium Bibliothecae
 Caesareae Vindobonae. II, σ. 133. ὁ δὲ συγγραφεὺς
 ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας τῆς βοτανικῆς ἀγρονομίας ταῦτα παρὰ τῷ

μοι, ομοσῶν. διότι τὸ ἔργον
καταπληθύνει ἐλάσσων
καὶ ἐλθρονομήσῃ, ἀγαθὸ πνεῦμα
ἐπίδου ἕμμεν ἀέθρονα
ἐχρόνον ἑσθρονα γαργα
ἕθρονα κινεθῶν ἀμαρτιῶν
μετὰ δακρυοσίου ἑσθρονα
εἶναι τὸ ἑσθρονα μετὰ τῶν
ἐσθρονα. ἔργον τῶν ἑσθρονα
μοι ἑσθρονα ἑσθρονα ἐσθρονα
ἑσθρονα κορυφα ἑσθρονα
: 2-3)

xanderzug, Leipzig 1903.

- Victor Hehn Kulturpflanzen und Hausthiere (in: *Zeitschrift für Ethnologie* 1911)

Alex. de Candolle, Origine des plantes cultivees (ind. 4) Paris 1896.

Alex.-von Humboldt *vi et iussa iyya xi*

Συνοψικῶν τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαίων
ἔθνων φυτῶν ἱερῶν ὁ

Flora graeca

ὁ Frauß Synopsis florum classicae

ἑλληνικῶν ἀρχαίων ἑθνῶν ἐπι τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἁπλῶν τῶν ἐν
τῇ αἰτῇ ἱερῶν συνομῶν, ἵσχυρῶν καὶ ἀπλῶν
ἡμῶν, ὅπως ἐν ἡμετέροις ἐπιβλεψίαις τῶν ἀρχαίων ἑθνῶν
καὶ ἑπομένῳ τῶν ἑλλήνων γένεσιν ὄλ. Systema naturae per regna
classera, secundum classes, genera, ordines, species cum characteribus
verentibus, synonymis, locis, editio XIII^a aucta, reformata cum J.F. Gmelin

ἡ ἰστορία ἐν τῇ γεωγραφίᾳ ἐπέδρασε ἵνα
 ἡ γῆ ἔγινε τῶν φυσικῶν φαινομένων ἐπιπέδον
 μόνον ὡς αἰτιόματα ἐπιφανῆ καὶ ἡμεῖς
 γεωγραφίαν μετὰ τῆς οὐρανοῦ ἡ δὲ ἡμεῖς ἡμεῖς
 οὐ, ἀλλὰ ἡ γῆς περικύβητος ἐκ τῆς οὐρανοῦ ἡ
 ἀνακρίσεις αὐτῆς. οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμεῖς
 ἡμεῖς, τὴν κλίμα ἡμεῖς ἡμεῖς ἐν τῇ
 δεικνύμεθα. τοιοῦτοι καὶ ἡμεῖς εἶναι:
 ὁ ἀλέξανδρος τῆς Humboldt αὐτῆς ἔγραψε ἡ
 ἀνακρίσεις ἔγραψε "Kosmos" ἡ ἀνακρίσεις ἡ
 πρὸς φυσικῶν φαινομένων. ὁ Matthe-Brun
 ἐν τῇ Geographie universelle ἡ ἡ F. Meyer
 ἐν τῇ Περί τῆς γεωγραφίας, ἡ ἀνακρίσεις τῆ
 ἀνακρίσεις ἔγραψε ἡ ἡ Grisebach τῇ Vegetation
 der Erde (Leipzig 1831). ἡ ὁ ἀνακρίσεις
 ἀνακρίσεις, ἡ ὁ ἀνακρίσεις de Candolle αὐτῆς
 ἀνακρίσεις ἡ ἀνακρίσεις τῆς Prodromus systema-
 tis naturalis regni vegetabilis (Paris 1824-39).
 ἀνακρίσεις ἡ ἀνακρίσεις τῆς οὐρανοῦ τῆς Th. Fuch.
 Die Mediterraflora in ihrer Abhängigkeit von der be-
 denunterlage. ἀνακρίσεις τῆς τῆς Neumann-Pudon

1 Entwurf einer physischen Weltbeschreibung
 von I-IV, Stuttgart und Tübingen
 2 Paris. I. n. 1821 II. n. 1831. x. a.

Andreas der Jüngere - Geographie mit ausführlichen Unte-
 suchungen über das Vaterland, den Anbau und den Nutzen
 der vorzüglichsten Kulturpflanzen, welche den Wohlstand der
 Völker begründen, mit einer lithograph. Atlas. Berlin 1836
 4. in Sitzungsbericht d. Mon. Akad. math. Naturwiss. Klasse. 1836
 I, 1877 5 Physikalische Geographie von Griechenland mit
 besonderer Rücksicht auf das Alterthum, Breslau 1835.

Ἑλληνιστὶ γραμμέναι διαγραφῆς μόνον
ἔχουσι, ἢ ταύτας τοῖς δασκείοις μετρού-
μεναι. ὡς π.χ. Π. Κισσίου, Ἱστορία τῆς
βοτανικῆς (ἐν τῷ λόγιῳ ἔργῳ τοῦ Βέσνυ
ἔτους 1813, σ. 69. κ.λ., 133-44, 188-95.

Ἑλληνιστὶ γραμμέναις διαγραφῶν μόνον
ἔχομεν, ἢ ταύτας τοῖς Ὑακλίοις μετρού-
μεναις ὑ.ρ.χ. Π. Ηλιοῦ, Ἱστορία τῆς
βοτανικῆς (ἐν τῷ Ἰογίῳ ἔργῳ τοῦ Βιέννης
ἔτους 1813, σ. 69-74, 133-44, 188-95).

Μεταφράσεις δὲ ἔχομεν τὰς ἑξῆς.
Λόγος νουσηγικός ἐν τῇ Πρακτικῇ καὶ Με-
ταφράσει ἐλαφρίας καὶ λόνδρα περὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ ποροῦ καὶ φυσικῆς ἱστορίας, ἰδιαίτην
δὲ καὶ βοτανικῆν, συγγραφεὺς μὲν καὶ τὸ ἀν-
θιπικὸν νῦν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ Γαλιόπου Ὁδ.
Ζηῦδ, δημοφιλῆ καὶ ποροῦ καὶ αὐτῆς
ἐλαφρίας μεταφραστὴς δὲ ἐκ τοῦ Ἰταλιανῆ
μετὰ τὴν νουσηγίαν νῦν τοῦ Δαμ.
Πούλου - τοῦ ἐκ τῆς Ἰταλίας. Βενετία 1804.

20
επιβεβαιωμένον κατά πάντα λόγον. ἢ ἡ ἕλλη-
γισ αὐτῆ, ὁφείλεται εἰς τὴν ἀτελεῖ φιλολο-
γικῶ αὐτῆ μὲρρωσιν, ἥτις ἔμαθ' ὤ-
φειλε καὶ τοῖς συγγραφεῖς τῶ ἀλλοῦ
ἐπιστημῶ εἶναι σοβερὸν μειονέκτη-
μα. Ἐξαίρετον μελαξὺ τῶ βοτανικῶν
καὶ γεωδόνων ἰασημῶ ὁ μακ. Παν. Γεν-
νάδιος, ὅσους οὐ μόνον ἐν τῷ ἀξιολογῶ
φυτολογικῶ λεξικῶ αὐτοῦ καὶ τῆ "ἑλ-
ληνικῆ γεωργία" (τόμοι 12) ἀλλὰ
καὶ ἐν τὰς λοιπὰς πραγματικῆς ἐξετάζει
τὰ φυσικὰ ἱστορικῶ, καὶ ἐν τῶς ἀγα-
ξίος τοῦ διδασκάλου τοῦ γένου ἀριώ-
τετανιστε τὸν λόγον ἀλασε ἀτυκῶ.

Συτυμῶτατον ἴφωτημα ἐν σκίον ἀρὸς
τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀγίασῶν καὶ βο-
τανικῶ προβάλλεται, ὡσαυτὸν ἀριφῶν
φυτὰ ἥσαν παρ' ἐκκῶν γεωσιῶ;

ρων την ἐξῆς αἰτίας οὐατεσικῶν.

· ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ ὁ Σπριγγελ ἀπαριθμῶν 70 ἰδιὸν φυτῶν ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Ἑβραίων ἀποφιδόμιντο.¹ Ἐν ἀριθμῶν τούτων ὑποβάλκει ὁ Γ. Ἀριστοῦρχος φαρμακωτῶν ἀριθμὸς "ἐπὶ τῶν φυτῶν ἰσραὴλ Ἑβραίων"²

· ἐν τοῦ Ἰωσοκράτους ἔργοις ἀριθμοῦνται 236 φαρμακωτῶν φυτῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος αὐξάνει ἐν τῇ ἀμφισθητοῦ μείνει καὶ εἰς τὸν ἐν ὑστέροις χρόνοις ὑπερομέντων συγγραμμάτων.³

· Ὁ Διοφρασιος φυσικῶν ἐπὶ λέγει φαρμακωτῶν τὰ τε ἀνδρῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὰ εἰς 500⁴ ὑποβίβασαν ὁ Διοσκορίδης περιγράφας ἐν ἐπιτάσει φυτῶν ἐν ὅλῳ 600 (βλ. κατωτ.) καὶ τούτων ὁ Πλίνιος, ὅσους ἐν τῇ ἱστορία φυσικῶν περιέλαβε 800 φυτῶν ἔχειν ὑπὸ ὄψει διαφόρων

¹ Βλ. Μην. ἐγκυκλοπαίδεια τομ. Ζ', σ. 583 καὶ J. Löw, Aramaeische Pflanzenamen, Leipzig 1893. ² Ὁ ἐν Κλεόλυ ἐκτὸν. γλ. Σικκ. ἐτ. 17, 1880, σ. 21-35. ³ Βλ. βιογραφ. ἀφαιρούνη, β', σ. 440.

· τούτου ἐπιτελεῖ ἐν τῇ φασονοῦσῳ ἐκδόσει φαρμακωτῶν ἰσραὴλ: φαρμακωτῶν φυτῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοστασίων χρόνων... καὶ βίβλῳ τῶν πατρῶν

συγγραφή! Ἄλλὰ πάντα τούτου ἐπερίβαλε
παρὰ τοῖς πτωτέροις ὁ Λεγκαῖς ἀναβέβη-
σαι τὸν ἀριθμὸν τῆς τῆς γηροσύνης ἐν ὡσάντι
τῷ κόσμῳ φυτῶν εἰς 8000!

Ἰστίον ὄμνη ὅτι τὰ φυτὰ τοῦ Διοσκορι-
δου δὲν ἐπιέρχονται μόνον ἐξ Ἑλλάδος.
Οἶος ἐπιέρχεται Μ. Ἀσίας, Συρίας καὶ Πα-
λαισίην, ἐπιέρχεται τῷ στρατηγῷ Ἀρίῳ
ἐπιέρχεται τῶν τε Αἰγυπτίων καὶ τῶν
Ἀραβίων. Κατὰ ὅδον τῆς φύσεως καὶ τῆς
καλλείας ἐπιέρχονται ἐν τῷ δένδρῳ. Ἰστίον ἀπὸ
τῆς ἑξαιρέσεως πάντες ἐπὶ τοῦ ἔργου (πρὸς Γαλι-
λῆν XV. σ. 675 " ἢν μὲν καὶ ἡ τῶν βοιωτῶν χρη-
σις καὶ ἡ ἑλλήνων φαρμακεία, ὡς ὁ Ὀμηρος πορ-
τυρεῖ λέγειν:

Αἰγυπτίῃ γῆ πλεῖστα φέρει ζῆδωρος ἄρουρα
φάρμακα πολλά μὲν ἰσθλα μνηστῆρα, πολλὰ δὲ χυρῆ
καὶ ἀνακαλωφδίνης ἐν τῇ τῆς γῆς καίωσι
ἐνταῦθα εὐλυπῆθεις ἀσφύρα μαρτυροῦσι
πάντα, ἄσφρ ἐπιβιβαίουσι καὶ τῶν πε-

λέγιος μετὰ πολὺν ἰσθρῶν αὐτῶν ἴσθρῳ περιέλαβε τὰ φαρμακικὰ
φυτὰ καὶ βιβλίος ἐπιέρχεται XXII. - XXVII. ἐν τῷ δὲ τῷ XXVII. παρὶ-
καὶ ἰσθρῶν αὐτῶν καὶ ἰσθρῶν αὐτῶν καὶ ἰσθρῶν αὐτῶν

~~ἔστι~~
 ρεγραφῶ τοῦ Ἡροδότου. Ἡ δὲ Ἀραβία ἕνα γε-
 σιόν, ὅτι ἔχει τὸ μονοθεϊκόν τῶν ἀρωματικῶν
 φυτῶν καὶ ξύλων. Ὁ φιλόσοφος ἀποφῆσαι ὅτι
 αἱ καρδίαι "καίρουσι τὰς ἀρώμασι, καὶ τοῦ
 πολλοῦ τὰς ὀσμῆς ἔλκουσαι φατῶσιν ἐξ ἀφρι-
 νίας διὰ τῶν ἁρῶν ἀπὸς τὸ δάκρυον τοῦ σῶ-
 ρακος, ἰουδαῖν οἷ τι ἀνέμοι ἀπὸ αὐτῶν πνύ-
 σωσι καὶ τὰ δένδρα ὁσώδη γίνηται" ² Παρ' ἡμῶν
 ὁ σοφὸς φανικῶντι ἄρχων Γ. Ἀρσιάρχης ἐξί-
 δοτο ἀξιόλοχον πραγμασίαν ἐν δύο βιβλία ἐν
 τῷ α' ἐξετάζει τὰ ἴδινα ἀφ' ἧν προέσθησαν ³ Ἰα-
 ραβίς βοτανικὰ βοήθηματα, καὶ ἐν τῷ β' ἡ ἐπι-
 στήμη τῶν φυτῶν παρὰ τοῖς Ἀραβῶν ⁴.

W. W. Henig, Die Pflanzen im alten Aegypten. Ihre Heimat, Geschichte
 und ihre Verwendung. Leipzig 1886.
 G. Schimper, Arabische Pflanzennamen
 aus Aegypten, Algerien und Jemen. Berlin 1912.

² Περὶ τοῦ λεβανωτοῦ καὶ τῶν ἁρῶν ἐκ Ἰραβίης ἀρωμα-
 τῶν Ἡ. Ἡροδ. 3 τοῦ 6. ³ ἐν βίῳ Δασολθενίου, β' σ.
⁴ Περὶ τῆς παρ' Ἀραβίαν βοτανικῆς (ὁ ἰν Κρούμι δκ.
 φιλ. Σιλ. τοῦ θ', 1875, σ. 176-182, 4 σ.).

Episcopus

He. 2 1566. Langer 1667. Buchan 1895. Notcity
1912. N. u. v. d. o. u. t. 705. St. u. v. 1914. P. u. v.
1881

Πηγαί η υδροθήκη ης βοτανικώς είναι η
σα η υδροθεις οφαιρα. η υπορχον τα φα
τα επι της γης η ωρο της εμφανισμου της
ανθρωπου η τω λοιπω ζων - τούτο ομ

συμφωνει η ωρος την αγίαν γραφήν - Συ
ι την η τις τιμας εν βιβλίου ανακαλύθησκ αι τιμας μα
μα, ιατα, πυρητις αγριων σμασκήνων, φηροβιαντοι σαρρι
αιρας η ριζος αφηρις ποταμοι. 2. εν την εποχήν τω αυστη
ω φηροβιαντοι, ιατα μετα τω υδροθιων η αμερικανικων η
η τα κειφαται τω απη αυτων τεταμηκεν διουν ελην η
μεταβλησιντω. εν τα σιτα κειφα σι φηροβιαντοις κειφης (δνο
καινον) ανακίθησαι η ιατα ιατα της σιτα Νοτι. 3

Καθω αυτος εν τα προκαταλινομασια τω
εν θροσολια Μετωρην τεταμηκεν, εν οίς α
πουσιαζε σαν ιχθος ζωικω εντων, διε
πρινα ασολεκεδωμινον κλαδος ελαιας.

Περαιτηρι σαρεκελουδωμιν την βοτα
νικη εν ταυ ανασκαφαις τω κρητομ
νωκας η Μυκηναϊκας εωσκης, ενδαφεις η
την διακοσμητικων εχρησιμοσιν η φηρια!

8.226.21
1 Βλ. Buchan, Vorgeschichte Botanik, 1878
η Neumann, Lehrbuch der Geognosie (6' έκδ. 1882
τομ. Β' σ. 558, 564 η 573) D. Meier Die Pflanzen der Hall
Zürich 1866 / Sir Charles Lyell, L'anciennete de l'homme
prouvée par la geologie (μεταφ. Chaper),
Paris 1870, σ. 24. E. Neumiller, Die prähistorische
Mittel-Europas, Zürich 1905. F. Hinger, Die fossile
von Kumi, Wien 1867.

1835

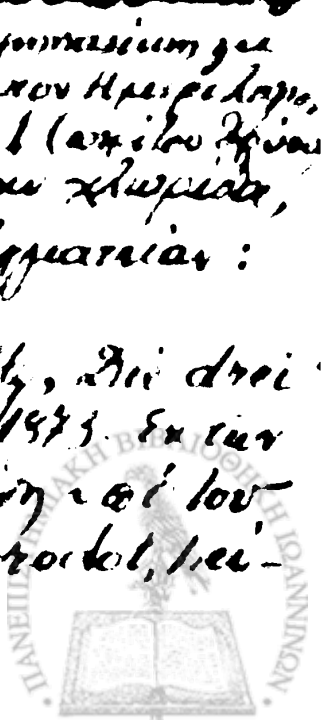
Miquel

ἄλλα σιθαστοὶ πλῆθος φυτῶν εἶναι διποικυ-
 πωμένοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ποικίλως. ἢ ὅμως
 ἀποκρίνας ὑπο τοῦ Tellner Buchholz, Hel-
 drich καὶ τοῦ Zeyher, ἀλλ' οἱ παλαιοὶ οὐκ
 τελείως ἀνεξηγημένοι. ἢ ὅμως οὗτοι δεικνύ-
 σαν ἀξιολόγους ἐκείνους ἀπὸ φυτῶν ἐν γῆνι,
 ὅσοι ἐξηγήσαντο καὶ περιέγραψαν ἐπιμελῶς οἱ
 ἀρχαῖοι αὐτῶν σχολαστικῶν. Τί δὲ τὰ εἶδη
 ἀπὸ τῆς ποικίλης καὶ τῆς ἄλλης ποικίλης καὶ ἀ-
 λειξανδρῆς ἰσχύος; Οὗτοι ἀκριβῶς ἐπὶ τῷ
 θεματι τοῦτου καὶ terra incognita καὶ
~~ἀγνωστοὶ ἐν τῷ καταρτισμένῳ Αἰεταίῳ,~~
~~ὅσοι οὐκ εἶναι ἐπισημασμένοι ἐν τῷ αὐτῷ~~

~~ὅσοι οὐκ εἶναι ἐπισημασμένοι ἐν τῷ αὐτῷ~~

Zwei homerische u. die Naturgeschichte über das König. Lyth. Gymnasium zu
 1848. Zwei homerische Flora. Wien 1847. Αἰεταίον Περιήγησις,
 18, σ. 505-274 (ἰδιώτης) καὶ ἐν β. 1. Centralblatt, 1881. VI, 1 (ἐκ τῆς ἑξῆς)

οἱ μὲν καταγράψασαν τὴν Ομηρικὴν χλωρίδα,
 ὁ δὲ κ. Zeyher ἐπιγράψαι ὡς τὴν ἀρχαῖαν:
 Η ἰστορικὴ καὶ φυσικὴ ἀπὸ Ὀμήρου
 διὰ τὰ φυτὰ σ. 83ῆ. καὶ ο. Buchholz, Die drei
 Naturreiche nach Homer, Leipzig 1873. Ἐν τῷ
 μὲν μὲν οὐκ ἔστιν ἐξηγημένη καὶ τοῦ
 Fr. Hanngiesser, Die Flora des Herodot, Lei-
 pzig 1901

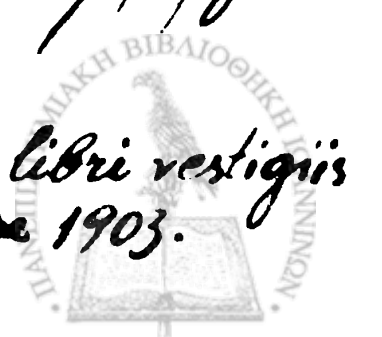

Ἰνναίοι, μοναχὸς καὶ τοῦ αἵματος, παραλαί σολομὸς αὐτοῦ μὲν τὰς
σοφίαις παρὼν ἡμῶν καὶ ἀποστολῆς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ
ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Ἐπει αὐτοῦ δὲ γινώσκω πενήσαν
καὶ ἐπιπέσει ἀναδύει

σοβαρὰν ἰσοστάσιαν. καὶ ἀραμίει ἀσπίρευτος
σηγῆ διασάται, τὸ ὄντως ἀξιώλερον τοῦ
Cassius Bonus ^{ἔργον} ~~ἔργον~~. Ἰδοὺ σοῦ ἀ-
νυρίσχομν τὴν βοτανικὴν τῆς ἑλληνικῆς ἑλλο-
γῆς. καὶ ἀπὸ τῶν ἰατρῶν ἐν προσημίαις δύο σα-
ραδύματα, ἐν ἱξαικειώδω τοῖς ἀναγνώσει
ἐπὶ τὸ σολυδαῖον ἀραιχόμενον τῆς
καὶ βιβλιογραφίας, ἐν ἧ ἀσπιταμικῆ ἰσάν
ἐν ἑνὶ συγγράμματι περιέχον ἰσθῆσαι ἀπὸ φυτῶν,
καίτοι ἐκ τῆς τῆς γαίνεαι ἔσινον ἀπὸ τῆς
βοτανικῆς.

Ἄλλη ἀσπιταμικῆ ἀπὸ τῆς ἡπτοῦ ἀσπιταμικῆς
τοῖς ἑλληνας εἶναι αἱ λαῖνοι συγγραμῆς.
οἱ αὐτοὶ ἐπιπέσει ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἰσθῆσαι
περιέχουσι ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἑλληνικῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ὅτι οἱ πλείους εἶναι γεωργικοὶ καὶ φαρμα-
κευτικοὶ μᾶλλον ἢ βοτανικοὶ.

W. Kuebler, De Catonis, de agricultura libri vestigiis
quae Graecos. Diss. inauguralis. Lipsiae 1903.

ἁξιόλογος ἱστορικὸς καὶ βοτανικὸς ἀσπὶ τοῦ
 τοιοῦτον συγγραψῶν γράψου καὶ ἔστι:

sehr begreiflich daher, dass auch noch in der Zeit
 der Compilationen die lateinischen Schriftsteller,
 wenn sie nur griechisch genug dazu verstanden,
 vorzugsweise aus griechischen, die Griechen so sel-
 ten aus lateinischen Quellen schöpfen. Aber auch
 die gemeinsame Kenntnis beider Sprachen ward im-
 mer seltener. Der gelehrteste Lateiner dieses
 Zeitalters, freilich ein Spanier, Isidoreus Hi-
spalensis, konnte schwerlich eine Zeile (wenn)
 Griechisch lesen, wie er durch seine unsinnige
 Etymologien verrieth. Daher, als endlich auch
 Syrakus in Barbarenhänd fiel, und die noch übrigen
 gelehrten Griechen nach Italien hinüberflüchte-
 ten, das freundliche Zuorkommen, womit man
 sie empfing, der Eifer womit man von ihnen ihre
 ihre längst verlernte Sprache wieder erlernte,
 um die durch Uebersetzungen altgriechischer
 Meisterwerke aus dem Arabischen ins Lateinische
 erweckte Sehnsucht nach dem Orientalen endlich
 zu befriedigen. Das war die erste Morgen-
 dämmerung moderner europäischer Bildung,
 das war Petrarca's und Boccaccio's Zeit.

Ἡ ἱστορία αὐτῶν ἱστορικῶν καὶ βοτανικῶν ἀσπὶ τοῦ
 τοιοῦτον συγγραψῶν γράψου καὶ ἔστι:

Meyer, Geschichte der Botanik, II, S. 279-80

η ἔργα Ορίγην ἢ ιστορικὰ ἢ γλωσσικὰ
 ἀπὸ τῶν φίλων Βραυλίου, τὸ ἔργον εἶναι
 διὰ τὴν ἐκείνου. περιέχει ὀνόματα δυν, κῶν, κῶν
 οὐρανοῦ καὶ γῆς, μετὰ μὲν φυσικῶν, ζῴων, γεωγραφικῶν
 καὶ ἱστορικῶν, φιλοσοφικῶν, νομικῶν, ἰατρικῶν
 καὶ παντοίων τεχνῶν προσούσεων καὶ πραγμάτων.
 τοῦ Δ' βιβλίου τὸ 13 περὶ ἀστρονομίας καὶ βοτανικῶν.
 καὶ δὲ περιγράφει ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ σαφῶς ἀκριβῶς
 πολλά συνώνυμα ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ μετὰ
 τὰ μὲν ιστορικῶν καὶ φυσικῶν. Τίς δ' αὖτε
 τὴν ἑλληνικὴν γραμματικὴν καὶ τὰ ἄλλα ἀκριβῶς
 ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀπὸ
 τῆς ἱστορίας παλαιῆς ἢ μάλιστα ἀπὸ τῆς
 ἐγκυκλοπαίδειας τοῦ Πλίνου. εἶναι ὡς
 ὁμοίως ὁμοιογενεῖς. ὡς τοιοῦτοι ὁμοίως

Ἐξιδόθησαν ἐν Λειψία τὸ 1848, ἐκ 4^{ου} τῆς Fr. Wilh
 ἢ τῆς III ἰσμῆ τοῦ ὑπο Lindemann Corpus grammaticorum
 Latinae veterum. Ἐκ. Μεγαλ. τῆς ἀνωτ. Δο. 390.

στασια συγγραμῆς ὁ Meyer γράφει, ὅτι μετὰ
τοὺς Πλίνιον δι' οὐκ ἐπινοῦν ἄλλον τὰ σφαιροειδῆ,
τοῖσι ἰσχυρῶς, ὅτι οὐ βραχὺ πρὸ τοῦ τοι-
δύρου ἀπαικῆς Marcellus ὁ ἔμπειρος,
οὐ τὸ κίριον ἴσχυον ἱστορικὸν καὶ ἰσχυρῶς.
Ἄλλ' ἵνα ὁ πλεονεκτήσας ἐξ ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ ἄλλοις
οἰστέρας συγγραμῆς ὡς βυτανικῆς, καὶ γράφει οὐκ
διὰ τοῦ λόγιου, ἀλλὰ διὰ τοῦ λαοῦ (ὅθεν καὶ πλε-
τα ἰσχυρῶς δημῶδη ὀνόματα), καὶ διωρελαι-
ὡς ἄλλοι τὴν παραγωγὴν - ὅτι κατῆρτοι
τὴν ἰσχυρῶς Flota gallica! τοιοῦτο τὸ
βιβλίον τοῦ Marcellus, ^{ἔ. 1716} Medicamentum. ὅ-
πως ὁ ἰατρός Stephanus τῷ 1567 κατῆρ-
σε πίνακα τῆς μάλλον ἀσυνήθιστον ὀνομα-
σίῃ καὶ συνώνυμοι καὶ φυτῶν μετὰ σφαιρο-
ειδῆ αἰθῶν ἔκ τινος τοιοῦτον βιβλίον ἰσχυρῶς
σαν ἐν τῇ ἑλληνικῇ (καὶ οὐκ ἐπὶ τῆς καλῆς
ἑξ. ἀσυνήθιστον) πολλὰ γινώσκον ὀνόματα.²

¹ Meyer cit. σ. 304. ² Οὐκ ἐπὶ τῆς κατῆρτοι Γάλλου
ἀπαικῆς Gargilius Martialis ἱσχυρῶς καὶ βιβλίον,
περὶ κερμάτων, φαρμάκων, ἀρτυρίων καὶ κατῆρ-
των (4 κτλ. ἀπὸ Majus 1838 ἔ. Martialis qual
superior).

Ἡ βοτανική καὶ κατ' ἄλλου τῆν βιολογικὴν
πορίαν ἦν ὑπερτερὴ τῆς ἰατρικῆς καὶ ἰ-
σιουδαίοντο συμπεριφορῆς ὑπὸ τῶν φαρμα-
κολόγων χάριν τῆν φαρμακευτικῆν φύσιν.
" Ἡ γνώσις τῶν ἀσπιῶν φαρμάκων, ἡμῶν ὀφειλάται,

καὶ τῶν ἡαύλων ἀναγόμενα ὅσως ἀναγόμενα ἰατρικῆν
καὶ καὶ μὴδ' οἷον, τι γένοιτο χωρὶς τῶν ἰατρικῶν
οἰκῶν ἄρτια τι γὰρ ὑποφορίας τ' ἔστι καὶ κατὰ πᾶ-
σιν καὶ πρὸν ὑπερφορίας ὑπερφορίας ὑπερφορίας
καὶ ἐν ταῖς ἐπιφορίαις τῶν ἀσπιῶν ὑπερφορίας ὑ-
περφορίας ἢ γνώσις. ἔτι δὲ καὶ ἐν ταῖς ὑπερφορίαις ἀσπιῶν
κατὰ τὸν ἰατρικὸν ὑπερφορίας ὑπερφορίας ὑπερφορίας
ὑπερφορίας ὑπερφορίας

Ἐπομένως βάλισσα, ὡς μοναδικὸς καὶ ἀμετάβλη-
τος κωδὶξ ἐπὶ τῶν φαρμακευτικῶν ἦν ὁ Διοσκο-
ρίδης.¹ Οὗτος οὖν ἦν φυσικὴ ἱστορία τοῦ Πλίνου
ἐν πλείοσι τῶν δέκα αἰῶσι κατὰ τὴν ὑπερφορίαν ἢ
βασίς τῆς ἰατρικῆς ὑπερφορίας καὶ αὐτοῦ ἀποσβή-
τος καὶ κατ' αὐτὴν τῆν ἰατρικὴν ὑπερφορίας ὑπερφορίας
ἐπισημασμένη.² ~~Ὁ Διοσκορίδης ὑπερφορίας ὑπερφορίας~~

¹ Ἰατρικὴν ἀνατομὴν π. 4. 16! ² Ἰατρικὴν ἀνατομὴν
² Πρὸς. A. Mack, *Pharmakologische Arzneimittel bei
Dioscorides die schon in Corpus Hippocraticum
cum vorkommen* 1914.

ΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΑΡΥΣΕΩΣ 1912

I. Λ. 'Αλευροπούλου & Σίας

Ἔν Ἀθήναις ἐπὶ - 12 -
ΟΔΟΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΥ 23-23Α 1935.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 20.642

Σεβαστή μη η γράμματα ολίγη εγώ
Αὐτὸ ἐπίμα ἐπὶ ὑπόθεσιν μὴ εἶς ἐὰν ὄχι μὴ ἔμπροσθεν
ἐπιπέδου ἡ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου ἐπὶ τὸ ἐπιπέδον
καὶ ἐπὶ τὸ ἐπιπέδον ἐπὶ τὸ ἐπιπέδον ἐπὶ τὸ ἐπιπέδον
καὶ ἐπὶ τὸ ἐπιπέδον ἐπὶ τὸ ἐπιπέδον ἐπὶ τὸ ἐπιπέδον.

εὐαγγελιστῶν χειρὸς αἱμοὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ βλατινῶν,
ὁ Ὄθων Βρυσηλὸς (+ 1534) καὶ ὁ Ἰερουσαλὴμ Βεκ Τρα-
γκις (+ 1554) ταπεινὸν ἐξετίμησαν τὸν Δεοσχερί-
δην, ὥστε τὰ ἐν αὐτῷ εὐρέθια φυτὰ ἀσπι-
ράθησαν τὰ συμβεβασίωσι ἀπὸς τὰς ἀρχαγραφεῖς
αὐτοῦ. ἔφρονον καὶ οὗτοι μετὰ τῷ Ἰλαμῷ
ὅτι καὶ ἀνάγκη τὰ γὰ φυτὰ ἐδὴ νὰ προ-
εχῆται ἐν τῇ ἐπιπέδῳ ἰατρικῆς συγ-
γραμμάτων τοῦ Δεοσχερίδου. ἄλλοι ὅμως
διαφορετικῶς ἐπισημῶς ἀσπλάγνησαν τῆς
τοιαύτης πλάνης καὶ διεκρίσαν ὅτι ἔσθ' ὁρα-
ζόμεν τῇ (στ. ἐπισημῶν) δὲ νὰ σηριζῶ-
μεθα ἐπὶ ἰδίῳ παρατηρήσων, καὶ τοιοῦτοι
ἦσαν ὁ ἔσθ' Cordus (+ 1534), ὁ ἄπ. Βρασανολά
(+ 1555) καὶ ὁ βαρδ. Μαριαντά¹

Πρῶτοι αὐτοὶ ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐρευ-
νήσαντες τὴν ἀνατολὴν συνετίθησαν εἰς τὴν
προόδου τῆς βοτανολογίας παλαιολογίας
τὰ γνωστὰ φυτὰ² καὶ ἀναφῆσαι δὲ τοῦ δια-

¹ Βίονερ ἀπεντοῦλη, Β' σ. 442-3. ² G. Olivier
Voyage dans l'empire Ottoman, Paris 1798

καὶ J. Frey, Über neu und bemerkenswerthe orientalische
Pflanzenarten 1911

^{τα σπογγώδη κλάσματα των φυτών}
σπογγώδους τὸν Βελλονίαν ἢ τὸν Τουρνεφόρ.
ἀλλὰ καὶ τῶν ἀφιδῶν τῆς Ἰταλικῆς
ἐν Ἑλλάδι βοτανικῆς. Ἄλλ' ἀσκήσει καὶ τοὶ
"ἄριστον διβλοχὸν ἢ σφραγιστὴν τῆς ἑλληνικῆς
κλωρίδας, ἢ τὴν ἀσκήσει τῶν σπογγώδων
φυτῶν αὐτῶν. Οὕτως περιηγήσατο δις
τὴν Ἑλλάδα ἢ Ἰταλίαν, ἢ ἀλλοῦς ἐπιστη-
μονικὰ παραθετικὰ τὰς βλάστησις τῆς ἑλληνικῆς
βοτανικῆς. Μετὰ ταῦτα ἀναφαινοῦνται
ὁ Θεόδ. Σφρανδῆς, ὅπως ἐξηρῆνθη καὶ
κον ἐπὶ ἑλλιν. κλωρίδα, ἀνακαλύψας
πλείσια νέα φυτὰ, ἢ διαταρξίνας ἢ σπογγώ-
δων πλουσιωτάτην, ἢ χιτίνων ὄντων καὶ
τῆς συστηματικῆς βεβαιώσεως ἐπὶ ἑλλιν.
καὶ Παντασιόνημον. τὰς ἰσοστασίας τῶν

¹ τὰ μὲν πύκνον, ἐν ᾧ ἀναγράφει καὶ τὰ δη-
μιῶδη τῶν φυτῶν ὄντων, ἴσως καὶ ἐν τῇ Florae
griacae prodromus τομ. I-II, 1808 (μικτὰ
πλουσιὰ γενικῆς βιβλιογραφίας II σ. 362-80), καὶ
δι ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν, ἐν II in folio τόμου
καὶ διὰ τῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς ἰσχυρῆς. ἢ τῶν ἰσχυ-
ρῶν τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ὁ Σφρανδῆς περιηγῶν
ἐν τῇ "Γενικῆς" πηλοδία, ἐκδοθῆν ἐν
τόμου. Βλ. τὰ ἰσχυρῶν. μὲν ἰσχυρῶν ἀλλοῦς

“Ὀννος βοτανικὸς ἐρησιμαθῶσις ὁ Γάλλος
δα. τοῖσι ἐπέσι τὸν κλωρίδα πῶα-
γαθὸς! ἐκτ’ ὀκτ’ ὡνάς τοῦ λῶσῶ
κοσιάσας ἐς τὴν ἐξευῆνοι τὴν φυτολο-
γικὴν ἡς ἑλλάδος εἶται ὁ βαυαρὸς θε-
εῖρος Χελδραϊχ (de Cheldreich), δη-
μοσ. τοῦσιν ἀσφίαν μονογραφίῳ; αὐ-
ταὶ κατὰ μίαν μέρος παρῶφοναν τὸν
Οὐγγρον Χαλασῦ καὶ ἐκδῶση τόμνη-
μικῶς ἐς 3 τόμους μετὰ παρῶφῶ-
μαῖς ἔργον (— 1906-1910). *Conspe-
ctus florum graecae*. Δὲν ἦτο δύ-
νασιν οὐτὶ ὑπελιστίρα παρῶφῶσῶ οὐ-
τε ἐκτύσιουσι καλλιτεχνικῶσῶ τὰ
γενήσῶ. αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ἀνδρός!

¹ *Flora orientalis*, τόμ. I-IV, *Generae
et* Basiliae 1867-84. ἔβλ. βοτάν. μισοτήμα-
τα καὶ καλὴν βιβλιογραφίαν παρὰ Χαλασῦ.
III, σ. VII-VIII. Μετὰ θάνατον ὁ Σπ. Μιχα-
ρακῆς ἐκδοτο τὰ ἀμικῶσῶ ὄργιατα πῶσῶ
1905 (μῆσῶσῶ β. ἐκδ.). Παρὰ τὴν ὑπομῶν
βοτάνικῶσῶ ἀξίῳ ἐστὶν ἀκατασῶσῶσῶ βο-
τανολόγον μίαν πληροσίρα.

Ἄλλ' ἵνα τοιαῦτα ποιοσοταῖα συγληθῶ.
συνῆρα σφρι ἢς ἄλλον. κληρίδης σφροπ-
γηθσαν πλῆσται μονογραφαί. Μαίνοια
το ἴσσην ἀσκήσαν ἡς ἡχὸς ἡι κασι εἰ-
σας ἰδιαίτηαι τῶν φυσικῶν σφραγμαί, ἡν
ὀσφρῶσμεν ἰναῖαι τας τῶς ἀξιολεμ-
τάς. Ἐφρῶσμεν δ' ἡσὸ τῶν τῶσων ἡ δὲ
ἀσὸ τῶς κρήτης. αὐτῆς ἔστωαι τῶς φυσικῶν
σφρας σφρὸς τὸν ἰσφρῶσμεν σφρῶσμεν, δὲ
ἡσὸ σφρῶσμεν σφρῶσμεν ἡ δὲ τῶς ἰσφρῶσμεν
σφρας ἡ σφρῶσμεν τῶς σφρῶσμεν σφρῶσμεν
σφρῶσμεν τῶς σφρῶσμεν τῶς σφρῶσμεν.
Ὁ Δ. Ο. Σφρῶσμεν τῶς σφρῶσμεν

¹ Ταῦτα ἔστωαι κατωτέρω, ἡν ἰσφρῶσμεν
ἡσὸ ἡ εἰσφρῶσμεν σφρῶσμεν en
grecce - lichins, Muscinées, Vasculaires.
τομ. I-III, Paris, 1907-9 σφρὸ R. Maire
ἡ M. Petitmengier (σφρῶσμεν ἡ σφρῶσμεν
σφρῶσμεν). Ὁ Maire τῶ 1910 ἰσφρῶσμεν
σφρῶσμεν κληρίδης σφρῶσμεν σφρῶσμεν ἡσὸ.

ὡς Κρήνης με. ἀφρασίτης ὃς ἐν τῷ ἔθνει
xiv (1870) ἔγραψε ὃς Description exacte des isles
l'empire τῷ 1703. ἴδτε ἰν ἰατρικῇ πρῶ-
τῆς ὃς τῆς κλειδα ἐν τῆς ὡς σ. 456,
ἔθνη, ἀφρασίαν ἀφρασίαν ἰατρικῶς
ὃς Ἄουλις, Description physique de l'île
de Crète, Partie botanique (ἐν 4^ῳ μέρει
ἰατρικῶς ἀφρασίαν ἰν τῆς). ἔθνη ἰατρ.
ἰατρικῶς ἀφρασίαν τῆς κλειδα
ἔθνη ἰατρ. ἰατρ. ἀφρασίαν, τοῦ J. P. C.
fieri, Bericht über eine botanische Forschungs-
reise durch Kreta (Akad. Anzeiger XIII der
kais. Akad. Wiss. Wien 1904) ὃς Mitteilun-
gen aus der Flora Kretas (Verh. zool. bot.
Ges. Wien 1905) ὃς τοῦ ἰατρ.

'Oδὲ Helldrich ἔγραψε Note sur une nouvelle
espece de centaurea de l'île de Crète'

'Extrait du Bulletin de la Société botanique de
France t. XXXVII, 14 Novembre, p. 242-4.'

si possono ottenere a titoli di rimedio ed
alimenti. *Ψάδι 1815* *ἱερίο τοῦ Σαλαμῶν.*
πρῶτος τοῦ ἀμυνίου ἰατρικῆς.

Μετὰ τοῦ Ν. ἀμυνίου ἰατρικῆς.
Proprieté della pianta, che si trova nell'
isola di Cefalonia e che si possono ottenere

rate a titolo di alimento e di rimedio
del signore *Δ^ο Νικόλ Βυλλυροῦ τοῦ μεδι-
κο-Physico.* Corfu 1821. *ἑκδ. ἰν ἑσῶν 1823*

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῆς ἴσθι ἰατρικῆς ἰσοφῆς.
ταὶ εἶναι ἢ κατὰ τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι
ἐπιχρῶσι ἰσθῶς τοῦ ἰατρικῆς καὶ
τὰ ἀμυνίου τῆς φύσεως ὄντως. τὸν τῆς
ταύτης ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
ἰσθῶς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς

Ἄξι 250 ἰατρικῆς τῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
(Βιογραφία τῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
ἰατρικῆς, τ. 655). Ἄξι ἰατρικῆς ἰατρικῆς
ἰατρικῆς τῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
ἰατρικῆς τ. 4 & 6, ἰσθῶς 1823. Ἄξι ἰατρικῆς
ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς
ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς

Ἄξι ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς

Μύλωνος καὶ οὐοισμῶν κωτῆρας ἀπὸ τῆς
ἔτι καὶ τῆς κερκυραϊκῆς κλίμας ἐπιβεβαιώσας
ἀλλ' ὅτι τριβόλη. Οὗτος ἐξηγεῖται τὰ ἀντοξυ-
-τῆ φαρμακικὰ ἔχῃ καὶ ἔπειτα ὁ ἀριεὶς
καδμηλὴς ἢ βασιαντὸς ἐν τῇ τόνῳ ἀπο-
στηνῆ ἰγνασίῃ τὰ μάλιστ' καὶ ἰσχυρῶς
ζωοφιλῆς. Ἡ πολεμῶν ἐν κατὰ ἰκαίοντα-
δας διαφύσει τῶν φουῶν καὶ ἐν τῇ ἀρχαί-
φῃ τῶ οὐοισμῶν τοῦ Tournefort καὶ Sib-
thorp. ἔτι καὶ ἐν τῇ τῶ ἰσθαίνων τῶ
καὶ ἐν τῇ τῶ οὐοισμῶν. Ἡ συγγραμμὰ ἐπιβεβαιώσας.

Leila coccinea Flora. Centuria prima

~~centuria et Italia~~ dal Dottor Michele Tenoli Pieri. Corsu 1814

(4° μισθ. σ. 141. Τὰ τίτλοις ἐκ τῶ οὐοισμῶν,
ἐν οἷς καὶ τὰ ἀντοξυτῆ τῶ φουῶν ὀνόματα).

Ἐπιβεβαιώσας ἰσχυρῶς ἔχῃ τῶ Flora Cor-

1° Τῶ 1808 ἔχῃ ἐκ τῶ τῶ οὐοισμῶν. Ἡ Διοικη-
σίς ἐκ τῶ οὐοισμῶν Flora coccinea centuria prima
ἀντοξυτῆ ἢ τῶ οὐοισμῶν τῶ οὐοισμῶν τῶ οὐοισμῶν
ἰσχυρῶς τῶ οὐοισμῶν τῶ οὐοισμῶν τῶ οὐοισμῶν
Pianta della Flora coccinea (ἢ Α. Βρονίον
Βροσσοῦ τῶ οὐοισμῶν τῶ οὐοισμῶν τῶ οὐοισμῶν
Pianta, 1877, σ. 212-219 καὶ 107) ἰσχυρῶς

Botanica, Storia naturalis et medica dell' isola di Corsu tom. 1-2 Milano

είναι τῆς μετὰ ἑλκῶν μεταφράσεως δημοσι-
 ωμένη ἐν τῇ Ἰουλιᾷ ἀνατολίᾳ¹. Ἡ ἀκριβέ-
 ρη αὐτῆς φέρται ἀκνύμην, ἀλλ' εἶναι ἴσθον
 τοῖς ἡλλοῖς βοτανικοῦ ἱεροῦ Νασιανῆ.
 ὅστις καίτοι εἶδος ἐπιόριον, ἠσούδης ἄλλης,
 ἵνα ἐν Ἰνασίον φυτόν παραδείξῃ καὶ τὸ ἑ-
 κινῶν ὄνομα.

Ἡ δ' ἀκνύμην, καίτοι κατὰ Σφίβωνα ἡολό-
 γμος καὶ ἐκείνη, ἐφ' ἡμεῖς τοῖς ἐν ἠσούδης καὶ ἀπο-
 στροφῆς καὶ ἐν ἑλαίον καὶ οἶνον. Ταῖς μετέ-
 ρητα ἡμῶν περιγραφαῖς εἶναι ἐκδικητικὰ τῆς ἑ-
 κινῶν καὶ κατὰ κυρίως ἀφορῶν. Ταῖς περι-
 γραφαῖς καὶ ἀκνύμην ἴσθον τὸν βαίαν καὶ καὶ ἡμεῖς
 διὰ τὴν ἀκνύμην καὶ ἡσούδης καὶ κατὰ ἀκνύμην καὶ οἶνον
 περιγραφαῖς ἡμῶν ἀκνύμην.²

¹ φακίλος 2. Αἰφίλιος 1834, σ. 424-96. φακίλος
 3 Ἰούλιος, σ. 668-793. φακίλος 4. Οὐκίωφρος, σ. 941-6
 φακίλος 5 Ἰανουάριος 1835, σ. 181-224.

² Ὁ ἀκριβέτης Σπρίν ἠλὸς Voyage en Grèce (τομ.
 III, σ. 192) ἰσχυρῶς ἐπιόριον τὴν ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς: "... de
 sort qu'on peut juger par là, que c'est depuis fort
 long temps que cette île a été fertile en bons
 vins et favorisée de dieu Bacchus." Ἐπιόριον ἡμεῖς.

ἐπιόριον καὶ τῆς καὶ ἡμεῖς - Blümmen - Keller. Tier und Pflan-
 zen Bilder, aus München und Genua, des klassischen Altertums
 Leipzig 1839!

ὄνει
Ζη
το

· ἐν κώδικι 28 λακιδου ἰσοφικι
 ἰθὺς ἀρα τῷ σταφυλαὶ ἐκ τῆς ἀσίφικι
 Σταφυλία μὲς ἐν λακιδου κιναι ὁ κοταρὶν
 Μυθῶν, φῆσι, Πάνακια, κῆρα κ, Μαρτυρῶν
 Λακιδῶν κ, Σελὸκῶμα, Βοηδῶμα, φῆσι γὰρ
 ὄφρα ἴα Μ. φ. ἀσῶδου, Πάλλου κ, Κωχου...
 ἀλλ' ἐν τῷ ἀναγραφῆται Ρομαδα κ' ἀπ. κιναι
 Μοσαῖο, ἀμασλοκῆρτο, φ. ἀκτος κ, Ἐπίκτι,
 Κατὰ κούλια, Κοντοκλάσι, Καχοφίρι, Βαϊκῶν
 Δυκιδῶν, Μανφῶν, Γουθῶν κ' ἀρ. κιναι
 Πλευσιάν, ... ἄρα κ, τὸ Κουτλουμῶνι,
 κ, τὸ Πύχι τοῦ Κεκέρου ἀπὶ σελῆν κ' ἀπ.
 ἴσφα ἀπ' ἀνα εἶσαι ἔχεται ὁ ἀπὸ κιναι
 Μά' κινὸς σούλα ἰα φερῶν ἐν ὁ κιναι
 κιναι Ροκῶν.

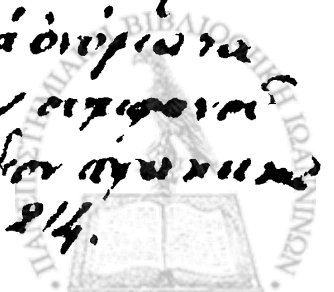
ANOT
 BE KAI EKSTRATEIAS
 EIPHELAIKON

1611 σὺν βριδ 5 ἔργα τῶν ἀπ.

ἡκαίρα μὲν ἀρχισ. ἀπὸ κιναι φηλοφ
 ἀπὸ κιναι λακιδου. ἀπ. 1551, c. 165

· ἐν ἀπὸ 34 κιναι. ὁ ἐπ. Γουθῶν
 κιναι τὸ κιναι ἡκῶν κιναι ἀπὸ κιναι
 ἀπὸ κιναι κ, ἀπὸ κιναι τὰ ἀπὸ κιναι
 ἀπὸ κιναι, ἀπὸ κιναι κατὰ τὸ κιναι ἀπὸ κιναι
 ἀπὸ κιναι ἀπὸ κιναι κ, ἀπὸ κιναι ἀπὸ κιναι
 ἀπὸ κιναι, ἀπὸ κιναι 1560 c. 214.

Επιγραφὴν de C. Η. Α.
 ἔχει τὸ κιναι 1560

Ἰνδουὶν καὶ ἡ σφραγίς τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου.
Ἰνὸς χρονοῦ καὶ τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει
τοῦ 1839 (Genève 1839-40) ὁ Margot γράφει
ἔτσι.

Ἰνὸς χρονοῦ ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει
τοῦ 1839 καὶ τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει
τοῦ 1839 καὶ τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει

Ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει
τοῦ 1839 καὶ τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει

Ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει
τοῦ 1839 καὶ τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει

Ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει
τοῦ 1839 καὶ τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει

Ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει
τοῦ 1839 καὶ τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει

¹ Supplément à l'Essai sur les îles de l'Ante, de Cerigo et de Strophades, composant de la Mer Égée. Notes géographiques, historiques, statistiques de 1773-8. Clairin, Paris, 1801.
² Ἰνὸς χρονοῦ ἡμετέρας ἀποστολῆς ἐν ἔτει
³ Dr. Richard, Fauna der Cycladen 1838.
⁴ Murray, etc. etc. Illustrations of the Fauna of the Ionian Islands (incl. Zeylan) 1831. 56 pl.
⁵ Bulletin de C. Meunier, Histoire de la Faune de l'Égée, 1839. 309-310.

Παρις & Μόναχ. Οκτώβριος 1914
Καρόλος Κοχλινγκ - Το Βασίλειον. 2024

Τελειώσαντες μετέπειτα ιστοριογραφίαν του Κράτους
δυνάμει περιήρως περικύβητος ἡνικατακλυτῶ
ωρον καὶ ἄλλων καὶ ἡγεμῶν 1. Μουσουλ-
μῶν ἐπισημοῦσας ἐνὶ κλειδίᾳ ἐνὸς Σερβίᾳ³,
ἐνὸς Κιρκάσι, Ἐρζεμεκίνο, Μιανναίχου, ἕως
Ζαϊνίη καὶ⁴, τῶν Κίρας καὶ ἄλλων⁵ ἢ ἐνὸς Σερ-
βίᾳ⁶. Οἱ τοὺς ἐπισημοῦσας καὶ ἄλλας ἐπιση-
μοῦσας ἀφαιρέσασιν καὶ μετὰ τὴν ἐπισημοῦσιν ἐνο-
μοῦσιν.

3 Νέα ἔσθια, Δεκεμβ. 1817, 3η Ἰαννουαί 1925 καὶ κα-
τακλυτῶν. 4 Αἰνῶν 1928. 5 1η Ἰαννουαί ἐν τῶν Κοπερ-
βίτικῶν Fedale 1928, σ. 10 ἢ 1933, σ. 21 (Βερολί-
ν), 6 Αἰνῶν 1933.

Σταθμός. Τελική σελίδα της βιβλίου
με τον τίτλο: Α. Λαϊκή εγκυκλοπαιδεία
1917

Κατάλογος - Τ. 5. 27-6/2. 1913. Τμήμα
μαθηματικών - Σελίδα

